Mekkeliler ile Müslümanlar arasındaki savaşın aslı

Sürekli olarak bize anlatılan bir hikâye vardır Müslümanlar gizli gizli dinlerini yaydılar işte Mekkeliler Müslümanlara inançlarından ötürü zulüm ettiler diye anlatılır ama sorulması gereken çok önemli bir soru vardır. Hubelden bu yana çok Tanrılı ve birçok inancı barındıran bir ticaret şehri olan Mekke de diğer dinler barış içinde yaşıyorlar iken neden toplanıp sadece Müslümanlara düşmanlık etsinler?

Siyerlere baktığımız zaman hiç de öyle olmadığını görüyoruz, mesele Muhamme'din aslında Allahın dini islamı getirdi diye değil de diğer inançları aşağıladığı, Tanrılarına hakaret ettiği ve alay ettiği için Mekkeliler tarafından düşman ediliyor.

İbn Humeyd-Salamah-İbn İshak: Allah'ın Elçisi Allah'ın mesajını açıkça ilan etti ve İslam'ı aşiret kardeşlerine alenen ilan etti. Bunu yaptığında, işittiğim kadarıyla, tanrılarından söz edip onları kınayıncaya kadar ondan geri adım atmadılar veya onu hiçbir şekilde reddetmediler. Bunu yapınca, Allah'ın içlerinden İslam'la koruduğu kimseler hariç, buna karşı çıktılar ve O'na muhalefet ve düşmanlıkta birleştiler.

(Tarihi taberi cilt 6 sayfa 93)

Other Events up to the Hijrah

Quraysh Begin to Oppose the Messenger of God

Ibn Ḥumayd—Salamah—Ibn Isḥāq:[148] The Messenger of God proclaimed God's message openly and declared Islam publicly to his fellow tribesmen. When he did so, they did not withdraw from him or reject him in any way, as far as I have heard, until he spoke of their gods and denounced them. When he did this, they took exception to it and united in opposition and hostility to him, except for those of them whom God had protected from error by means of Islam. The latter were few in number and practiced their faith in secret. His uncle Abū Ṭālib was friendly to him, however, and protected him and shielded him from harm. The Messenger of God continued to do God's work and to proclaim his message, undeterred by anything. When Quraysh saw that he would not give them any satisfaction, they objected to his departing from their ways and denouncing their gods, and, seeing that Abū Ṭālib protected him, shielded him from harm, and would not hand him over to them, a number of the nobles of Quraysh, [1175]

Peki Muhammed bu cesareti nereden alıyordu? Tabiki kabilesinden ve onu çok seven amcası Ebu Talib 'den ve Mekkenin önde gelenleri bir araya gelip Ebu talib 'e Muhammedin yaptıklarını söyleyip onu durdurmasını istediler yoksa kendileri durduracaklarını söylediler.

(Mekkenin önde gelenleri) Ebu Talib'e gitti ve "Ey Ebu Talib, yeğeniniz tanrılarımıza sövdü, dinimizi kınadı, geleneksel değerlerimizle alay etti ve atalarımızın yanlış yola saptığını söyledi. Onunla anlaşın, çünkü siz de bizim gibi ona karşısınız yoksa biz onun ile ilgileneceğiz." Ebu Talib onlara yumuşak bir cevap verdi ve nezaketle reddetti ve onu bıraktılar.

(Tarihi taberi cilt 6 sayfa 93-94)

his message, undeterred by anything. When Quraysh saw that he would not give them any satisfaction, they objected to his departing from their ways and denouncing their gods, and, seeing that Abū Ṭālib protected him, shielded him from harm, and would not hand him over to them, a number of the nobles of Quraysh, [1175] consisting of such men as 'Utbah b. Rabī'ah, Shaybah b. Rabī'ah, Abū al-Bakhtarī b. Hishām, al-Aswad b. al-Muṭṭalib, al-Walīd b. al-Mughīrah, Abū Jahl b. Hishām, al-'Āṣ b. Wā'il, and Nubayh and Munabbih, the sons of al-Ḥajjāj,[149] went to Abū Ṭālib and said, "Abū Ṭālib, your nephew has reviled our gods, denounced our religion, derided our traditional values and told us that our forefathers were misguided. Either curb his attacks on us or give us a free hand to deal with him, for you are just as opposed to him as we are, and we will deal with him for you." Abū Ṭālib gave them a mild answer and declined courteously, and they left him. The Messenger of God continued as before, proclaiming the faith of God and summoning people to it.

148. Ibn Hishām, *Sīrah*, 166–8; Ibn Hishām omits the previous section from Ibn Isḥāq.

149. These were leading men from the clans of 'Abd Shams (2), Asad (2), Makhzūm (2), and Sahm (3). In the politics of pre-Islamic Mecca, these clans tended to be opposed to Hāshim and its associated clans.

"Bizim bu adama çektiklerimizin bir benzerini görmedik. Geleneksel değerlerimizle alay etti, atalarımıza sövdü, dinimize sövdü, ayrılıklara neden oldu. İçimizde tanrılarımıza sövdüler, ondan çok çektik' ya da bu yönde sözlere katlandık"

(Tarihi taberi cilt6 sayfa 101)

Quraysh Show Increased Hostility to the Messenger of God

Abū Ja'far (al-Ṭabarī): When those of the Messenger of God's Companions who emigrated to Abyssina had departed, the Messenger of God remained in Mecca preaching in secret and openly, protected by God through his uncle Abū Ṭālib and by those of his clan who answered his call for support. When Quraysh saw that they had no means of attacking him physically, they accused him of sorcery, soothsaying, and madness, and of being a poet. They began to keep away from him those whom they feared might listen to him and follow him. The most serious step which they are reported to have taken at that time was the following. [1185]

Ibn Ḥumayd—Salamah—Muḥammad b. Isḥāq—Yaḥyā b. 'Urwah b. al-Zubayr—his father 'Urwah—'Abdallāh b. 'Amr b. al-'Āṣ:[159] I said to him, "What was the worst attack you saw by Quraysh upon the Messenger of God when they openly showed their enmity to him?" He replied, "I was with them when their nobles assembled one day in the Ḥijr and discussed the Messenger of God. They said, 'We have never seen the like of what we have endured from this man. He has derided our traditional values, abused our forefathers, reviled our religion, caused division among us, and insulted our gods. We have endured a great deal from him,' or words to that effect. While they were saying this, the Messenger of God suddenly appeared and walked up and kissed the Black Stone. Then he passed by them while performing the circumambulation,

159. Ibid., 183f.

Ki yeri geliyor Mekkeliler Muhammede saldırmak yerine anlaşma yapmaya çalışıyorlar hatta rüşvet bile teklif ediyorlar.

Kureyş, Resûlullah'a, Mekke'nin en zengini olacak kadar çok mal vereceklerini, ona dilediği kadar kadın vereceğini ve emirlerine boyun eğeceğini vaat etti. Dediler ki: "İşte sana vereceğimiz budur Muhammed, o halde ilâhlarımıza sövmekten vazgeç ve onlar hakkında kötü söz söyleme. Eğer böyle yapmazsan, sana ve bizim yararımıza olacak başka bir yol sunuyoruz. " "Nedir o?" diye sordu. "Sen bizim ilahlarımız olan Lat ve Uzza'ya bir yıl ibadet edeceksiniz, biz de sizin ilahınıza bir yıl kulluk edeceğiz" dediler. Bakayım, Rabbimden bana ne vahiy geliyor" diye cevap verdi. Sonra Levih'ten şu vahiy geldi:

De ki: Ey kâfirler! Ben sizin taptığınıza tapmıyorum; siz de benim ibadet ettiğime ibadet etmiyorsun. Ve ben sizin taptıklarınıza tapacak değilim, siz de benim taptıklarıma tapmayacaksınız. Sizin dininiz size benim dinim banadır.

(Tarihi taberi cilt6 sayfa 107-108)

Quraysh Attempt to Induce the Messenger of God to Cease His Attacks on Their Gods

It is said that the nobles of his tribe gathered together to speak to him one day.

Muḥammad b. Mūsā al-Ḥarashī—Abū Khalaf ʿAbdallāh b. ʿIsā—Dāūd—ʿIkrimah—Ibn ʿAbbās: Quraysh promised the Messenger of God that they would give him so much wealth that he would become the richest man in Mecca, would give him as many wives as he wanted in marriage, and would submit to his commands.

They said, "This is what we will give you, Muḥammad, so desist from reviling our gods and do not speak evilly of them. If you will not do so, we offer you one means which will be to your advantage and to ours." "What is it?" he asked. They said, "You will worship our gods, al-Lāt and al-ʿUzzā, for a year, and we shall worship your god for a year." "Let me see what revelation comes to me from my Lord," he replied. Then, the following inspiration came from the Preserved Tablet:

> Say: O disbelievers! I worship not that which you worship; nor do you worship that which I worship. And I shall not worship that which you worship, nor will you worship that which I worship. To you your religion, and to me my religion.

Anlayacağınız Muhammedin dinini tebliğ etmesi ile hicrete kadar geçen 3 yılda Mekkeliler hep bir ortak yol bulmaya, alttan almaya çalışmıştırlar ama Muhammed hep sıkıntı çıkarmıştır. Hiç de öyle Mekkeliler durduk yere düşman olmamıştırlar Müslümanlara.

Kaynak PDF: https://muslim-library.com/books/2019/05/en_Tabari_Volume_06.pdf

Bu ve daha fazlası için WİKİ sayfamıza bakabilirsiniz.